

miliesammenføringsager i bero ikke var lovlig, og at Ninn-Hansen gennem embedsmændenes orientering – sandsynligvis fra begyndelsen af april og i hvert fald fra juni 1988 – var bekendt hermed, jf. beretningen side 2196-97 og 2199-2200.

Undersøgelsesretten har videre fundet, at Ninn-Hansen – efter at Folketingets Ombudsmand den 6. september 1988 af egen drift havde startet sin undersøgelse – fik etableret et samråd i Folketingets Retsudvalg med det væsentlige formål at bremse ombudsmandens undersøgelse, jf. beretningen side 2204-06.

Undersøgelsesretten har endvidere fundet, at Ninn-Hansen til Folketingets Ombudsmand har givet oplysninger, der må betegnes som misvisende/vildledende og/eller urigtige, jf. beretningen side 2138 og 2144.

Undersøgelsesretten har herudover fundet, at Ninn-Hansen i svar til og under samråd i Retsudvalget samt i beretningen til Folketinget om regeringens målsætning på flygtningeområdet har givet oplysninger, der må betegnes som misvisende, vildledende, ikke-fuldstående, urigtige eller ikke i overensstemmelse med sandheden (jf. beretningen kapitel VIII, afsnit 4, 5, 6 og 7, specielt side 2131-32, 2135-36, 2138, 2144 og 2149).

Udvalgets bemærkninger

Et *flertal* (Henning Rasmussen (S), Lilli Gyldekilde (SF), Løvig Simonsen (S), Ole Espersen (S), Ritt Bjerregaard (S), Ingrid Rasmussen (S), Frank Jensen (S), Jørn Pedersen (S), Gade (SF), Rahbæk Møller (SF), Bente Juncker (CD), Bilgrav-Nielsen (RV) og Glønborg (KRF)) udtaler på denne baggrund:

I. Tilsidesættelsen af udlændingeloven

Undersøgelsesretten fastslår, at Erik Ninn-Hansen den 23. eller 24. september 1987 besluttede at stille de omhandlede sager om familiesammenføring i bero. Denne beslutning, som strider mod udlændingelovens § 9, opretholdt Erik Ninn-Hansen i hele sin ministertid (indtil 10. januar 1989).

Det er undersøgelsesrettens opfattelse, at Erik Ninn-Hansen formentlig fra begyndelsen af april og i hvert fald fra juni 1988 var bekendt med, at berostillelsen var ulovlig.

Flertallet finder, at den fhv. justitsminister herved har tilsidesat de pligter, der påhviler ham efter lovgivningen, jf. § 5, stk. 1, i lov om ministres ansvarlighed, og at dette, hvilket flertallet finder er en skærpende omstændighed, har medført retstab for enkeltpersoner. Flertallet indstiller på den baggrund, at der rejses tiltale mod Erik Ninn-Hansen, og at tiltalerejsningen skal omfatte hele perioden fra Erik Ninn-Hansens beslutning den 23. eller 24. september 1987 og frem til hans fratreden som justitsminister den 10. januar 1989.

II. Forholdet til Folketingets Ombudsmand

Efter loven om Folketingets Ombudsmand omfatter dennes indseende med statens civile forvaltning ministrenes funktion som ledere af forvaltningen, herunder administrationen af lovgivningen. Efter lovens § 7 er bl.a. ministre forpligtet til at meddele Ombudsmanden de oplysninger og til at fremlægge de dokumenter og protokoller, han i sit hvervs medfør forlanger.

En ministers handlinger, der har til formål at hindre Ombudsmanden i at udøve sine funktioner, og afgivelse af misvisende/vildledende og/eller urigtige oplysninger til Ombudsmanden strider efter flertallets opfattelse mod de nævnte bestemmelser i loven om Folketingets Ombudsmand, og ved at foretage disse handlinger har Erik Ninn-Hansen tilsidesat de pligter, der påhviler ham efter lovgivningen og efter hans stillings beskaffenhed.

Om baggrunden for, at flertallet mener, at der for så vidt angår disse handlinger ikke bør rejses rigsretstiltale, henvises til bemærkningerne nedenfor under III.

III. Forholdet til Folketinget

Flertallet lægger vægt på, at de efter undersøgelsesrettens konklusion misvisende, vildledende, ikke-fuldstående og urigtige oplysninger over for Folketinget er givet for at dække over og for at kunne fortsætte den igangværende ulovlige administration af udlændingeloven. Herved afviger den lovstridige adfærd fra det vedrørende den tidligere statsminister og tidligere justitsminister H. P. Clausen beskrevne, og flertallet anser dette for at være en graverende omstændighed.